

drives et meget rationelt Fiskeri, og hvor en Opstemning af Båndet paa en saadan Maade, at Fiskene ikke kunne vandre, vil kunne volde ligesaa stor Skade som i et offentligt Vandløb. Dette skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa. Vædringsforslag under Nr. 5 er nærmest en Redaktionsændring, jeg ikke skal opholde mig ved. Jeg kommer dernæst til Vædringsforslag Nr. 6, om hvilket den ærede Ordfører ytrede, at Udvalget der havde søgt at finde en rationel Løsning paa Spørgsmaalet om, hvorledes Oplukningen og Anbringelsen af Fiskebånd m. m. skulde kunne finde Sted. Jeg beklager, ikke at kunne være enig med den ærede Ordfører i, at den Ordning, som her foreslaas, er nogen særlig rationel Ordning. Jeg vil snarere sige, at det er en radikal Løsning af Spørgsmaalet. Regeringsforslaget er gaaet ud fra, at det var heldigst at kunne løse Spørgsmaalet om Bettelsen af Fiskenes Vandring op i første Bånd paa det bestaaende Grundlag, saaledes at man siger: De bestaaende Rettigheder i Henhold til den bestaaende Lovgivning skulle saa lidt som muligt angribes. Regeringen har endogsaa ment, at man paa enkelte Punkter burde noget mildne den bestaaende Lovs Bestemmelser i den Henseende. Ud fra dette Synspunkt er man kommet til at foreskrive, at kun der, hvor der var en Fiskeindretning, som spærrede Vandløbet, og hvor der var en Opstemning i Forbindelse med en Fiskeindretning, kunde man paahyde Oplukning ligesom efter den gældende Lov. Idet man gik ud fra, at en Oplukning egentlig ikke er den rationelle Maade at give Fiskene fri Gang paa, navnlig naar man kun har og kan have Oplukning en Gang om Ugen, og hellere skulde stille imod Fisketrapper, gik man for alle de øvrige Opstemningers Vedkommende over til kun at anvende Fisketrapper. Denne Tanke, at man skulde bygge paa det bestaaende Grundlag har Udvalget forladt, og Udvalget har ganste over en Bant sagt, at alle Steder, hvor der er Opstemninger, som hindre Fiskenes Gang, skal Oplukning finde Sted. Den ærede Ordfører henviste til, at dette var saa godt, og rigtigt, idet efter det næste Stykke i Vædringsforslaget kunde enhver Eier af en saadan Opstemning, naar han fandt, at det voldte ham for meget Bændtab at holde disse Oplukninger, gaa over til at anbringe Fisketrapper. Men saaledes forholder det sig ikke. Den Mand, som vil være fri for at lukke op, skal henvende sig til Vandløbsretterne, og disse skulle saa afgøre, om han kan saa Lov til at lukke op eller ej. Hvis ærede Medlemmer vilde sige, at det kunde aldrig falde Vand-

løbsretterne ind at nægte ham at anbringe Fisketrapper, saa at han i Virkeligheden har den nævnte Afgang, maa dertil siges, at da er det bedre at give ham Lov til straks uden videre at anbringe Fisketrapper og mulig antætte en Kontrol med, at han gør det, i Stedet for at lægge Afgørelsen af dette Spørgsmaal i Vandløbsretternes Hænder. Det forekommer mig at være et radikalt Standpunkt at stille sig paa over for Ejerne af saadanne Vandløbsanlæg, at sige: I skulle lukke op; men I kunne muligvis blive fri derfor, dog saaledes, at dette skal afgøres af en Kommission. Det forundrer mig, at Udvalget saa let er gaaet til disse Paabud, efter at det har set den Skrivelse fra Vandinspektør Benson, som er aftrykt i Betænkningen, og som ophæver, hvilken Ulempe det kan være for et saadant Opstemningsforetagende, naar der er et Paabud om Oplukning. Naar derefter Udvalget har ment det hensigtsmæssigt at henlægge Afgørelsen af de Spørgsmaal, som opstaa i Anledning af Lovforslagets § 2, til Vandløbsretterne, kan jeg ikke finde det hensigtsmæssigt. Den Tanke har selvfølgelig ogsaa været oppe hos mig, da Lovforslaget blev udarbejdet, men jeg har forkastet denne Tanke og er kommet til det Resultat, at man maatte for at saa en virkelig god Ordning af denne Sag stride til det ikke videre vidtløftige Apparat, som en saadan Kommission, som den, der er foreslaaet af Regeringen, maa siges at være. Smidlertid, skal det endelig være, kunne vi maatte ogsaa gaa til at bruge Vandløbsretterne; men man paalægger den derved rigtignok en Opgave, der ligger langt borte fra det, de ellers have at beskæftige sig med. De skulle jo her afgøre, hvorvidt Oplukningen af en Opstemning af Hensyn til Fiskenes Vandring kan erstattes af en Fisketrappe, men der ligger langt fra det, Vandhushmændene ellers skulle beskæftige sig med. Jeg kunde forstaa, hvis det var foreslaaet, at Vandvæsenkommissionen skulde afgøre Sagen. Den kunde selvfølgelig udrustes saaledes, at den vilde kunne løse denne Opgave. Jeg har ogsaa haft det Spørgsmaal under Overvejelse, men jeg mente, at man alligevel vil have vanskeligt ved at saa tilstrækkeligt Sagkundskab ind i denne Kommission. Under alle Omstændigheder ville Vandhushmændene jævne ethvert sagligt Grundlag til at kunne afgøre de Spørgsmaal, der her ville komme frem. Naar vi se hen til Vædringsforslag Nr. 8 til § 4, ser man, at hvor der er Tale om Vandvæsenkommissioner, er Meningen, at der skal tilkaldes fiskerikyndige Medlemmer, medens Vandhushmændene ikke skulle have en saadan teknisk Assistance. Naar man nu be-